

Duna-ági Híradó

A TARTALOMBÓL:

Ifjúsági tábor
1974

•

A jó horgász is
holtig tanulhat

•

Kereső halászat
a tassi alsó vízen

•

Beszélgetés
Eck Lajossal
a dévérezésről

•

A makádi
tógazdaság
bővítése

•

Egymilliárd
forint

•

Új lakók
a Duna-ágban

•

A tassi
beosztás 75-ben

•

Ki horgászhat
a ráckevei hídnál

1974

3

KIADJA A MOHOSZ SOROKSÁRI-DUNA-ÁGI INTÉZŐ BIZOTTSÁGA

2,500 000 forint értékű halásítás a Soroksári Duna-ágban és mellékvízeiben

Az év folyamán ismét nagy mennyiségű és értékű halat telepített a Területi Bizottság a gondozására bízott vizekbe:

- 750 000 db úszó zsenge csukát,
- 510 000 db úszó zsenge süllőt,
- 570 000 db úszó zsenge pontyot,
- 200 000 db előnevelt (5—6 cm) süllőt,
- 40 000 db I. nyaras (8—10 cm) süllőt,

míg a kg-ban kifejezhető halakból

- 7,75 q tenyészpontyot,
- 733,34 q II. nyaras pontyot,
- 1,78 q compót,
- 25,33 q amurt,
- 46,97 q busát,

összesen: 815,17 q halat telepítettünk vizeinkbe. A halak értéke meghaladja a 2,5 millió forintot.

A Duna-ágba: 300 000 db úszós zsenge csukát, 170 000 db úszó zsenge süllőt, 200 000 db előnevelt süllőt, 40 000 db egynyaras süllőt, 664,09 q tenyész és kétnyaras pontyot, 39,97 q busát;

a szigetbecsei holtágba: 120 000 db úszó zsenge csukát, 90 000 db úszó zsenge süllőt, 1,78 q compót, 7 q busát;

a Duna—Tisza-csatornába: 150 000 db úszó zsenge csukát, 40 000 db úszó zsenge süllőt, 25 q pontyot;

a Kunsági-főcsatornába: 100 000 db úszó zsenge csukát, 120 000 db úszó zsenge süllőt, 250 000 db úszó zsenge pontyot, 52 q pontyot, 25,33 q amurt;

az Északi-övcatornába: 80 000 db úszó zsenge csukát, 90 000 db úszó zsenge süllőt, 250 000 db úszó zsenge pontyot;

a dömsödi holtágba: 70 000 db úszó zsenge pontyot helyeztünk ki.

200 q — a Duna-ág vizében nevelődött — kétnyaras pontyot vásároltunk a Dömsödi Dózsa Tsz.-tól. 123 q-t Szigetszentmiklós—Kiskunlacháza térségében engedtünk a Duna-ágba.

A Duna-ági telepítések a Postás HE vízterületétől a Szigetszentmiklói HE vízterületéig történtek halőrök, egyesületi vezetők és horgászok jelenlétében.

Rablóhaltelepítési programunkat ez évben a tervezettnél nagyobb mértékben teljesítettük. Ehhez a Szövetség 40 000 db egynyaras süllő juttatásával járult hozzá. Ezúton mondunk köszönetet érte.

Védjük meg telepített halainkat!

S. P.

SPORTHÍREK

Területi Bizottságunk 1974. június 2-án a Francia-öbölben rendezte meg az évi szokásos halfogó csapatversenyét, melyre 16 egyesület nevezett.

Eredmények:

Csapatversenyben:

1. Ráckevei HE csapata
2. Csepel HE
3. Szigetszentmiklói HE
4. Csepel Autó HE

Felnőttek egyéni versenyében:

1. Mészáros Kálmán	Ráckevei HE	449 hal	7269 pont
2. Fekete Tamás	Ráckevei HE	303 hal	4933 pont
3. Póth Zoltán	Gázművek HE	190 hal	3490 pont
4. Deme Sándor	Csepel HE	285 hal	3415 pont
5. Ifj. Molnár Pál	Szigetsztm. HE	183 hal	2803 pont
6. Barcsa József	BSE	134 hal	1934 pont
7. Kollár Lajos	Csepel Autó HE	108 hal	1786 pont
8. Dér Ervin	Csepel HE	131 hal	1701 pont
9. Hartmann László	BKV HE	130 hal	1620 pont
10. Netz Károly	Bugyi HE	88 hal	1378 pont

Ifjúságiak egyéni versenyében:

1. Erber Péter	Ráckevei HE	240 hal	2400 pont
2. Marton József	Csepel HE	96 hal	1376 pont
3. Masznicsek A.	Szigetsztm. HE	73 hal	1293 pont
4. Kőszegi Miklós	BSE	67 hal	1067 pont
5. Mácsai Béla	Gázművek HE	61 hal	871 pont

Érmek, oklevelek és tárgyi díjak kerültek kiosztásra.

A Szövetség országos halfogó bajnokság „A” kategóriájában Leninváros, Szombathely után ez évben Tiszavasváriban területi bizottsá-

5. Gázművek HE
6. BSE
7. Vörös Csillag HE
8. Belügyi HE
9. Föv. Csat. Műv. HE
10. Bugyi HE
11. BKV HE
12. Bp. Petőfi HE
13. Ganz HE
14. Vegyesüzemi HE
15. MÁVAG HE
16. Neptun HE

gunk csapata egymásután harmadszor győzött, s így véglegesen elnyerte a MOHOSZ olomkristály vándorserlegét. A serleg az új irodánkat díszíti.

Győztes csapatunk tagjai voltak:

Horti János, Mészáros Kálmán, Rimer Márton, Szücs István és az ifjúsági Ezber Péter. Csapatvezető: Rác János.

Ez évben Ásványrárón rendezték a Győri TB, a Komárnói IB és a Soroksári TB csapatai közötti „Barátság” halfogóversenyt. A negyedfőzben lezajlott versenyt, mint már két éve, az idén is területi bizottságunk csapata nyerte. Csapatunkat Rác János vezette, versenyzőink: Fekete Tamás, Deme Sándor, Mészáros Kálmán, Horti János és Rimer Márton voltak.

Részt vettünk ez évben is a Herman Ottó emléktalányon, ahol a II. helyet értük el. Bonyhád József versenyfelelősünk vezetésével Farkas Lajos, Szigeti István, Zombori Tamás és Szücs Péter csapattagok a halfogáson kívül a ki-mit-tud, halfőzés, barkácsolás és céldobás versenyszámokban is összemérték tudásukat a többi csapatokkal.

A cél- és távdobósportban a téli edzések befejezésekor teremversenyt rendeztünk, majd az első versenyre május 11-én, Ráckeven került sor, a Prágai Városi Intézőbizottság férfi és női csapatával. Ezt a versenyt a prágaiak nyerték.

Versenycsapatunk részt vett az Országos Cél- és Távdobó Bajnokságon, ahol a nagydunai TB csapata után második helyezést ért el. Az egyéni számokban 4 első, 1 második és 1 harmadik helyet értünk el. Helyezettek: Barth Róbertné, Barth Róbert, Pardi Kiss Tibor, Muck Mónika, Szücs Péter és Barth Tamás.

Versenyzőink részt vettek a Szövetség rendezésében több nemzetközi versenyen. Ezek közül kiemelkedik Barth Róbertné győzelme az „Osztrák Nagydíj” női kategóriában.

A halfogó- és dobósportban elért eredményekhez őszintén gratulálunk!

S. P.

IFJÚSÁGI TÁBOR 1974

ISMÉT TASS

A kedvező tapasztalatok alapján az egyesületi vezetőségek ebben az évben is úgy határoztak, hogy rendezzünk ifjúsági horgásztábort, mégpedig Tasson. Indokolás: itt szinte valamennyi típusú horgászvíz megtalálható, nincs távol, ismerjük meg a fiatalok új körülmények között is a horgász közösségi élet normáit.

Már az áprilisban kelt *írásos tájékoztató* is mutatja, hogy a Rózsa-szigetre tervezett tiznapos együttlét közvetve a tízezer fős Duna-ági horgász közösség egyetemes érdekeit is szolgálja: „A tábor jellege: jutalom-sporttábor.

Feladatai:

ápolni és fejleszteni a horgászetika helyes gyakorlatát, fejleszteni a közösségi tulajdonságokat,

a továbbképzést folytatni, megismertetni a tassi vízterületet,

fejleszteni a gyermekekben a leendő vezetők vezetői tulajdonságait,

kellemes élményeket nyújtani a táborozás résztvevőinek.”

A feladatokat — a lényegét tekintve — évek óta hasonlóak, vagy azonosak. (A táborozókat persze újak váltják fel!) Ennek megfelelően az egyesületek többsége nagy felelősséggel választja ki azokat a fiatalokat, akik kiérdemelték a jutalmat, s **fejlődő személyiségjegyeikben a leendő sportvezetők tulajdonságait is felfedezték.** Ennek az elvszerű kiválasztásnak köszönhető, hogy a táborozó fiatalok hamar „egy nyelven” beszéltek, mégpedig a célok-szavak-tettek megfelelő egységének jegyében!

Egyszóval, hamar sajátos „nagy család” lettünk. (Elvégre három felnőtt, s tizenhat fiatal már annak minősül. . .)

Ez volt az első olyan táborozásunk, amelyben *nem volt nagy korkülönbség* a fiatalok között, s így nem kellett a felkészülést és a versenyeket két kategóriára tervezni. Megértették az egyesületi vezetők, hogy

helyes, ha a 14 éven aluli ifjak a MOHOSZ szervezésében lebonyolításra kerülő országos táborba mennek, s a 15—16 évesek Tassra.

A TÁBORI ÖTPRÓBA

számainak felkészítési szakaszát a viharos szél meglehetősen zavarta, de a szerencsések a zsilipkamrában fogott szép süllőkkel, balinokkal kárpótolták magukat. A napi 6—8 kg dévérrel együtt nem volt hiány esténként sült halban sem, mert a fiatalok ezzel is ellátták a szigetlakókat.

Lássuk, kik voltak a „hivatalos” versenyek legjobbjai!

Árenberg célba dobásban: Kőszegi Miklós (BSE) és Wikhardt Péter (Gázművek HE).

Evezésben: Kőszegi Miklós és Kiss István (Szigetszentmiklós HE).

Horgászversenyen: Papanek László (Petőfi HE) és Mózer János (Csepel HE).

Szellemi vetélkedőn: Kőszegi Miklós és Nyitrai Ferenc (Vegyesüzemi HE).

Barkácsolásban: Kőszegi Miklós és Laczi István (MÁVAG HE).

Az *összetett verseny* első három helyezettje:

1. Kőszegi Miklós, 2. Wikhardt Péter, 3. Nyitrai Ferenc.

A *táborozással egybekötött díjkiosztáson* (amelyen a TB vezetői is részt vettek) az egyesületek és a Rózsa-szigeten elszállásolt külföldiek (Balzer cég beutaltjai) ajándékaiból mindenkinek jutott — érdeme szerint.

Ez a táborozás abban is különbözött az előzőktől, hogy — a kedvezőtlen időjárás ellenére — megbetegedés nem történt. Oka: a Rózsa-szigeti higiénikus állapotok javulása, az egészségügyi felelős (Nyerges Béláné tanárnő, MÁVAG HE) következetes ellenőrzései, tanácsai, valamint az időjáráshoz alkalmazott foglalkozások helyes megválasztása. Ebben is nagy segítséget jelentett Kapitány Sándor tanár, horgászciimbora, a Tassi HE tagja.

A *szülők, egyesületi vezetők* ez évben is szép számmal látogatták a tábort, s szóltak elismeréssel a körülményekről, a táboréletről, az egyesületek dicséretes áldozatvállalásáról.

Táborközi tapasztalatcserére is alkalom nyílt, mert az ORION HE dömsödi ifjúsági horgásztáborának tagjai és lelkes vezetői két alkalommal is egésznapos látogatást tettek táborunkban és a tassi vízen. E találkozások nemcsak színesítették a tábori együttlét napjait, hanem ötleteket is adtak a következő évi ifjúsági tábor programtervezéséhez.

Köszönjük a TB vezetőinek és az egyesületeknek, hogy a táborozók, szülők, vezetők megelégedésére Tasson, oly kitűnő feltételek között táborozhattunk. **De köszönet illeti a felnőtt horgászokat is,** akik természetesnek találták, hogy tíz napon át kevesebb volt a férőhely, s ugyanakkor zsúfoltabb és kicsit zajosabb a tanya. Akik velünk horgásztak július 1. és 10. között Tasson, deresedő fejjel csak ilyesmiket mondtak:

Hej, ha abban a cukorspárgás, cérnás, hajlított gombostűs világban mi ilyen körülmények között, és ilyen szerelésekkel horgászhattunk volna . . .

Hát igen . . .

Nyerges Béla
TB ifj. felelős

A jó horgász is holtig tanulhat...

A régi mondást alkalmazhatjuk a horgászokra is, különösen akkor, amikor a módszert és tudást illetően nap, mint nap új dolgokat olvashatunk, láthatunk.

Az idősebbek tanúsíthatják, hogy 30—40 évvel ezelőtt milyen szűk volt pl. a különböző úszók, villantók skálája. Ma már több száz feltolás, fel-fekvő, osztott súlyú és ki tudja még milyen sokféle úszóval rendelkezünk. A horgászok ismerik ezeket az újdonságokat a horgászújságokból, a szakkönyvekből és a különböző katalógusokból, s ezek a fejlődést szolgálják. Az utóbbihoz azonban másra is szükség van. A horgászfegyelem, de különösen a horgászetika mércéjét kellene magasabbra emelni és megtartani.

Ne csak az új cikkeket reklámozó, az új módszereket ismertető írásokat olvassuk el. Tanulmányozzuk — elsősorban saját érdekünkben — a szövetségi és egyesületi alapszabályokat, valamint a horgászrendet is.

A Területi Bizottság telefonja mellett ülve megdöbbenve tapasztaljuk, hogy néha idősebb horgászok is mekkora tájékozatlanságot árulnak el kérdéseikkel. Csak néhány alapvető dolgot említünk meg ezek közül.

Több Duna-ági horgász érdeklődött pl., hogy a Kunsági-csatornára vagy más Duna-ági mellékvízre miként kaphat napijegyet, illetve horgászengedélyt? Nem vett magának annyi fáradságot, hogy a területi jegyén levő szöveget elolvassa, pedig abból megtudhatná, hogy a jegye a Duna-ág mellékvizeire is érvényes.

Vagy egy másik példa: Sokan nem tudják, hogy amióta a Duna-ágra és vízrendszerére napijegyet lehet váltani, megszűnt az a régebbi gyakorlat, ami szerint minden Duna-ági horgász évente három alkalommal 3—3 napra díjtalanul vendégül láthatott bárkit, akinek állami horgászjegye volt. Az új rendelkezés szerint tehát a vendég részére napijegyet kell váltani 30 forintos áron. A napijegy kapható az egyesületeknél, a MOHOSZ-nál vagy a TB irodájában.

Sokan nem tudják azt sem, hogy a Duna-ági horgászok egyesületüknél díjmentesen kaphatnak cserejegyet, bármely más Duna-ági horgászegyesület vízterületére.

A Híradóban, de az egyesületeknél is felhívták a horgászok figyelmét arra, hogy a védett halakat zsákmányul ejtés után azonnal be kell írni a fogási naplóba. A halóri jelentések szerint vannak, akik napokig nem jegyzik be fogási eredményüket, sőt! Egyesek képesek azon vitatkozni, hogy igenis joguk van családtagjuknak vagy vendégüknek — mindenféle engedély és állami horgászjegy nélkül — botkontingensük terhére egy bottal horgászni.

Minden egyesületben rendszeressé váltak a téli előadások, a Nagy-Budapesti Horgászegyesület is évről évre megrendezi előadás-sorozatát, sőt újabban a TB is tart téli oktatást. A fenti példák-ból kitűnik, hogy nem haszontalan időtöltés ezeken részt venni.

HA JELÖLT HALAT FOGUNK

Nem lehet eleget írni a természetes vízi haljelölések fontosságáról. Még fontosabb a visszafogott jelölt halakkal történő eljárás ismerete.

A halak jelölésére különböző színű kétféle műanyag nyeles lapocskát használunk.

A régebbi, ma már nem használatos lapocskák két műanyag lemez között „vízhatlan” hegesztéssel egy papírlapot tartalmazott számokkal és betűkkel. Ezek használatát abba kellett hagyni, mert a „vízhatlanság” sok esetben felengedett és a papírlapon a nyomás olvashatatlanná vált. Természetesen még sok ilyen jel nem került vissza, így több évig még ilyen jelekkel is találkozhatunk.

Újabban a műanyag lapocskába — sajnos elég nehezen olvashatóan — begravírozzák a

betűket, számokat. Ezek a jelölt lapok azonban gondos lemosás és szárítás után a legegyszerűbb nagyítóval is jól olvashatók.

A jelölésekről vezetett naplókban sorszám szerint minden jelnél fel van tüntetve a jelölt hal súlya, hossza — orrcsúctól a faroktőig — és a legmagasabb ponton, derékközépen mért magassága. Magától értetődik tehát, ha valaki ilyen jelölt halat fog, ugyanezen adatokat kell lemérni és feljegyezni a kifogás után.

Minél hosszabb idő telt el a jelöléstől a kifogásig, annál jobban meg lehet állapítani a két mérési adatból, hogy a hal hogy fejlődött, meddig vándorolt el a jelölési helytől. Ezek igen fontos adatok, erre kíváncsiak a vizsgálatokat végző szakemberek.

Ha jelölt halat fogunk és az a kifogható méreten felül van

— a méreten aluliakról nem szabad levenni a jelt, hanem azzal együtt kell visszabocsátani a vízbe — le kell venni a jelt és a hal méreteit, ahogy fentebb leírtuk, pontos mércével le kell mérni. Egy papírlapra fel kell írni a nevünket és lakáscímünket. Hol fogtuk a halat — Soroksári Duna-ág, Szigetszentmiklós. A jel számának esetleg betűjének feltüntetése után le kell írni a mérési adatokat. A papírlapot borítékban fel kell adni az alábbi címre: Magyar Országos Horgász Szövetség 1373 Budapest, postafiók 611. Ajánlatos a borítékra ráírni „haljel-beküldés”.

Mivel a dévérre nincs méretkorlátozás, bármilyen méretű jelölt dévér jelét be kell küldeni.

A MOHOSZ-ban a hal jelét egyeztetik és utána a 30,— Ft jutalom kifizetése végett a jelet és adatait felküldik az OHF-hez.

KERESŐ HALÁSZAT

A TASSI ALSÓ VÍZEN

Már évekkkel ezelőtt több horgász azt állította, hogy a makádi tóból a Duna-ágba kihelyezett pontyok közül számottevő mennyiség a hajózó zsilip működtetése közben kiúszik a Nagy-Dunára.

Ennek tisztázására az egyesületek plénuma, a **Területi Bizottság** úgy rendelkezett, hogy a lehalászás után két-három alkalommal ellenőrző halászatokat kell tartani. Az ellenőrzésen kívül ennek az a célja, hogy a hálóba akadt halak közül sokat megjelöljenek és a mérési adatokat átadják kiértékelésre a szakértőknek.

Az idén a tó javítási munkáinak érdekében már szeptember 16-án megkezdődött a lehalászás és 29-én ért véget. (Sajnos a kiszáradás helyett az azóta tartó állandó esőzés miatt anélkül, hogy a zsilipeket felnyitottuk volna, a tavak teljesen megteltek vízzel.)

Már a lehalászás és betelepítés első napjaiban **újából olyan hírek érkeztek**, hogy főleg az V-ös és a VI-os vízen igen sok méreten aluli makádi pontyot fognak. Állítólag egyesek 30 darabot is fogtak. (A horgászrend szerint, ahol több méreten aluli ponty akad horogra, abba kell hagyni a horgászatot!)

Ahogy a lehalászás utáni munkákat befejezték, egy csütörtöki napon, október 3-án a KÉK DUNA HTSZ 250 m hosszú, 6 m mély hálójával és a vizet legjobban ismerő három tsztaggal (Gózon, Halasi és Seregélyes), valamint halőrök és a makádi halastavi dolgozók bevonásával, **három tanyát húztunk a tassi alsó vízen.**

A vízállás elég alacsony volt, mert a mederkövezés is kilátzott a parton. A leolmozott hatm-es háló húzásban is végigko-

torta a medret. A partot teljesen nem lehetett megközelíteni és az V-ös vízre közvetlen a hajózó zsilip alá sem tudtunk bemenni, mert ott szórt kő a meder fenekére. De ez a legkisebb rész.

A vízterületen levő mintegy 15 horgászt megkértük, hogy vegyenek részt a halászatban, illetve nézzék meg a húzások eredményét.

Az első tanyát a régi turbina-épület helyén levő öböl északi partjától kezdtük és a húzókötekekkel egészen az osztósziget végéig bekerítettük a vizet. Mintegy 20 mázsa hal volt az eredmény.

A halászat közben több horgász kérdezte, hogy mit fogunk csinálni a sok harcsával és ponttyal? Természetesen vizsgáljuk az összes védett halakat, legfeljebb pár darabot vizsgálatra elviszünk, — volt a válasz.

A 20 mázsa hal között **pár darab balinon és kölyökdévén kívül csak háromféle keszeg volt.** Bagoly- és Évakeszeg, valamint a hosszú, vékony formájú dévér-keszeg keresztezésű „spicér”, ahogy a halászok nevezik ezt a halat. A háló a fenékről kagylókat, gereblyezéshez használt ólmos felszerelést és egyéb fenékhulladékot hozott fel. Tehát végig a fenéken jött a hatméteres háló. **A horgászok ámulattal álltak és nézték az eredményt.**

A másik oldalon a Nagy-Duna felé eső részben még két húzás volt. Ezekben összesen 20 kg hal sem volt. Itt **4—5 nagyobb balin és egy csuka volt a nemes hal zsákmány. Ponty se nagy, se kicsi, egy darab sem került a hálóba.**

Senki sem vitatja, hogy megy ki ponty a zsilipen, de onnan

jönnek azok a nagy-dunai torpedók, 5—6 kg-os vadpontyok is, amit szép számmal fogunk a Duna-ágban. Tudomásul kell venni azt is, hogy a horgászat — a hajózás és egyéb vízgazdálkodás mellett — alárendelt szerepet játszik. Így kaptuk meg a vizet és a velejárókat is tudomásul kellett venni. **Nyugodtan elmondhatjuk: semmi esetre sem lehet számottevő az a hal mennyiség, ami kimegy a Duna-ágból és feltétlenül kevesebb a bejövőnél.**

A hal rendszerint szembe úszik a vízzel. A horgászok azt hiszik, hogy a Kvassay-zsilipnél le van rácsozva a vízbefolyás. Soha sem volt és ma sincs. Az ott látható rács csak egy uszadékfogó gereb, ami két méterre ér be a vízbe, s alatta az alsó folyású víz akadálytalanul jut be a Duna-ágba.

Ha a halaink nem jól éreznék magukat a Duna-ágban, minden akadály nélkül, akár az összes hal felúszhatna a Nagy-Dunába. Ezzel szemben pl. a dévér-sűrűség tízszerese a közvetlen mellette levő nagy-dunai szakaszának. **Természetellenes dolog lenne** az is, ha a mi halastavi, magashátú, tehát állóvízhez idomult halaink a nekik idegen és élettér szempontjából is sokkal alkalmatlanabb Nagy-Dunában keresnék a helyüket. Ez minden gyakorlatnak ellentmondana.

A Kvassay-zsilip sok jász- és paducfogása is az ellenkezőjét bizonyítja.

Természetesen ezzel a halászzattal nincs lezárva ez az ellenőrzés, a késő őszi vagy a téli folyamán alkalmas vízállásnál még egyszer-kétszer már csak jelölés miatt is meghalásszuk az alsó vizet.

Berényi János
TB titkár

Beszélgetés Eck Lajossal a dévérezésről

A lágymányosi téli kikötőben, de a tassi felső vízen is, az egyik legjobb dévérezőként ismerik Eck Lajost, a Budapesti Sporthorgász Egyesület tagját. Vele beszélgettünk a tassi horgásztanyán és megkértük, árulja el a mindig eredményes horgászatának titkát.

Előjáróban elmondotta magáról, hogy 55 éves múlt, üzemi dolgozó. Tízéves kora óta rendszeresen horgászik, édesapja is szenvedélyes horgász volt. Legtöbbször a lágymányosi öbölben próbáltak szerencsét, ahol — szemfüles gyerek lévén — nemcsak édesapja, de a többi horgász módszereit is igyekezett ellesni. Miután a BSE tagjai már a két világháború közötti időszakban is tiszteletben tartották a közösségi szellemet, ezen a téren szintén jó tanítómesterekre talált.

Körülbelül 40 éve horgászik teljesen önállóan. Eleinte pontyozással próbálkozott, de a halfogási versenyek bevezetése óta teljesen átállt a keszegezésre. Nemigen emlékszik arra, hogy egy-egy horgászkirándulásról hal nélkül kellett volna hazamennie. Valószínűleg ennek eredményeként került be a MOHOSZ válogatott keretébe. Számos versenyen vett részt itthon és külföldön is. Egyesülete csapatának ma is tagja, illetve edzője és versenyfelelőse.

Mindezt a víz partján ülve mondta el, miközben három óriási szákból legalább 30—40 kilónyi dévért szedegetett ki és

osztotta meg barátjával, aki indulóban volt hazafelé. A jelenetnek tanúja volt egy héttagú nyugatnémet horgászcsoporthoz, akik nem akarták elhinni, hogy a zsákmány mindössze pár órás horgászat eredménye.

Amikor ismét magunkra maradtunk, folytattuk a beszélgetést. Már koránál fogva sem vándorhorgász — mondotta. Lágymányoson és a tassi IV-es vízen horgászik. Mindig dévére szerel, de örül annak is, ha ponty akad a horogra. Tasson háromkilón felüli, Lágymányoson pedig már ötlikós pontyot is fogott keszegezés közben. Szegedben hetente ötször is kimegy horgászni, döntően a kedvenc helyre: Lágymányosra. Ott van — helyi szokás szerint — egy lekarózt helye, ahol rendszeresen etet. Az időtől és széljárástól függően horgászik sekély vagy mély vízben.

A horgászt télen sem hagyja abba. A legjobb „léki” eredményt csontkukaccal érte el. A zsákmány súlya 14 kiló volt, reggeltől délután 2 óráig tartó horgászatnál. Vegyesen dévér, bodorka és jászkeszeg került horogra. Tapasztalata szerint a jász Lágymányoson leginkább a bokrok körül fogható.

A keszegezés közben fogott 3,5 kilogrammos pontynál szerelése a következő volt: Mint általában egy 2,70 m hosszú, vékony végű üreges bot, nagyon jó spicc-akciós, amit talán az ostornyél mozgásához lehetne hasonlítani. Az orsón levő 20-as

zsinórra sokmenetes kötessel 6-os Mustad horgot erősített. Ehhez jött még egy saját készítésű, ún. feltolós — 25 cm hosszú — úszó. Az ólom akkora volt, hogy lebegő csalival az lassan a víz alá vitte volna az úszót. A horogtól felfelé 3 cm-re egy feketebors nagyságú ólommal rögzítette a felső, csúszó ólom pályáját. A horog a fenéken feküdt. Az ereszték hosszát az úszó felett a zsinórra dupla csomóval felkötött damil vagy vékony zsinórdarabbal szabályozta úgy, hogy a csomó mindkét szárán majdnem egy-egy centiméteres véget hagyott. Ez akadályozza meg ugyanis az úszó átcsúszását. Vigyázni kell a csomózásnál. Nehezen csúszszon a kötés, de azért a főzsinórt nehogy elszakítsa. Az úszó aljára nem rozsdásodó vékony drótból egy 15 mm-es, hosszú ovális vezetőt köt, ami jobb, mint a kör alakú.

Különböző nagyságú úszókat készít, amelyeknek használatát mindig a szél, illetve a víz folyásának erőssége dönti el. Ennek függvénye az ólom nagysága is. Ilyen szereléssel, még akkor is, ha a zsinór orsó nélkül csak a bot végére van kötve, szabad vízen pár perc alatt ki lehet fásztani egy-két kilós pontyot a bot magasan tartásával.

A csali legtöbbször saját főzetű nokedli. Receptje a következő: 6 púpozott evőkanál grizlis lisztet, egy csapott kanál sóval olyan keménységűre kever össze vízzel, hogy a tésztaiban a kanál nyomot hagyjon. Amennyi a kanálba fér, akkora nokedlikat szaggat, s hogy ne ragadjon, időnként a forró vízbe mártja a kanalat. Ez a mennyiség általában egy napi horgászathoz elegendő. Lehűtés után kisebb, nagyobb gombócokat gyúr, mert hol a kisebb, hol a nagyobb csali a kelendőbb. Azt, hogy a nokedli kellően átfőtt-e, felvágással ellenőrzi.

Az üzletekben kapható 4,80 forintos, ún. horgásztarhonya sem rossz, ha azt a következőképpen készítjük el: Egyliteres

A Duna-ági Híradónak nincs ára

Mindazok a horgászok, akiknek a Duna-ágra éves területi engedélyük van — más szervek által kiadott különböző „országos” vagy egyéb engedélyekre nem vonatkozik — díjmentesen lakásukra küldve, postán kapják meg a Híradó minden egyes számát — évenként kétszer jelenik meg, az időelhúzó miatt 1974-ben háromszor.

A kiküldéshez minden egyesület maga vállalta kötelezettséggel be kell küldje tagjainak előírás szerinti címkéjét.

Az egyesületeknek a címek beküldési határidejét megadtuk. Ha az egyesület a címeket nem küldi be, a lapot nem tudjuk elküldeni.

Ha a megküldött cím hiányos, vagy téves, a lapot a posta hozzánk visszaküldi. Ha tehát arra illetékes horgász nem kapja, vagy kapta meg lapunkat, azért nem mi, hanem rossz cím esetében a horgász, vagy az egyesület a felelős, főleg, ha egyáltalán nem küldte be tagjainak címét.

A lapot reklamálni az egyesületnél lehet. Kivételes esetben a különböző okokból visszakérült lapokból a TB irodájában az egyesület igazolásának felmutatása mellett igyekezünk a hiányt pótolni.

Mivel a lapot a Duna-ági létszám szerint nyomtatjuk, nincs módunkban abból másnak is juttatni.

Szerkesztőség

lában kávéskanálnyi zsírt melegítünk és abban egy márknyi tarhonyát párolunk úgy, hogy a fehér színét ne veszítse el. Ezután feleresztjük 3 deciliter vízzel és lassú tűznél megfőzzük. Vigyázni kell, hogy alkalmas legyen a horogra tűzésre, vagyis se nagyon puha, se kemény ne legyen. Tésztazsűrőbe öntve átöblítjük, majd akár egy éjszakán át is száradni hagyjuk. Ezt követően dobozba tesszük. A horgot teljesen át kell rajta szűrni, hogy a hegye alig láthatóan kiálljon. Horgászásra a nem repedt, fehér szemek alkalmasak, a többit az etetéshez használja. Az utóbbi célt szolgálja a beáztatott száraz kenyér vagy a csarnokban vásárolt és megfőzött búza is. A horgászat egész ideje alatt etet.

Késő ősztől tavasz végéig a csontkukacot tartja a legjobb csalinak. Kis horogra két-három darabot is feltűz, ügyelve arra, hogy a horg vége szabadon maradjon.

Arra a kérdésre, hogy általában milyen a kapás, elmondja, hogy leggyakoribb a feltolós kapás. A ritkább az, amikor a dévér elviszi az úszót.

Ami a bevágást illeti, ezt nagyon nehéz meghatározni. A kapások gyakoriságától is függ, hogy meddig hagyja feltolni az úszót. Az igazi szép kapás, amikor kis pecegetés után az úszó szépen felfekszik. Amikor az úszó úgy jön kifelé a vízből, mintha a zsinórt elvágták volna, a botot állandóan kézben kell tartani. Csak sűrű kapások idején horgászik kézben tartott bottal.

Befejezésül még elmondja, hogy télen — főleg a léki horgászatnál — 12—15-ös zsinórt, nagyon érzékeny botot és a legérzékenyebb balsafából készült kicsiny fix úszót használ, nagyon kicsi horoggal és nehezékekkel.

Evenként mindig 200 kg-on felüli a keszegzsákmánya, annak 80%-a dévér.

Elbúcsúzva Eck barátunktól, megköszöntük a beszélgetést abban a reményben, hogy ennek a részletes tájékoztatónak a Duna-ági sporttársak is hasznát veszik.

Berényi János

Túlteljesítette termelési tervét

a MAKÁDI TÓGAZDASÁG

Ez évben a bővítési munkák miatt már szeptember 16—29-e között le kellett halászni a tavakat. A hideg tavaszi, majd a kánikulai augusztusi napokat számítva, amikor a halak nem ettek, ez közel másfél hónap tenyészidő, s legalább 15—20% súlygyarapodás kiesését jelentette. Ennek ellenére a tógazdaság az évi 500 q-ás haltermelési tervét 118%-ra teljesítette, mert 590 q halat termelt. Tógazdasági dolgozóinkat ezért, élükön PARTI Ferenc tómasterrel, dicséret illeti.

A termés megoszlása:

tenyészponty	848 kg	380 dkg/db átlag
II. nyaras ponty	53 334 kg	38 dkg/db átlag
amur III. nyoros	692 kg	174 dkg/db átlag
busa II. nyaras	4 018 kg	67 dkg/db átlag
compó III. nyaras	107 kg	50 dkg/db átlag
összesen:	58 999 kg	

A termés felhasználása:

	Szigetbecsei telelőbe	Duna-ágba	Kunsági cs.-ba
tenyészponty	848 kg	—	—
II. nyaras ponty	—	53 334 kg	—
amur	—	—	692 kg
busa	21 kg	3 997 kg	—
compó	107 kg	—	—
összesen:	976 kg	57 331 kg	692 kg

Igen szép számban volt egynyaras compó, melyeket külön mérni nem lehetett. Ezeket is a Duna-ágba helyeztük ki.

A tavak lehalászását a honvédség segítségével végeztük el. A halakat a legrövidebb idő alatt 2 teherautóval, halszállító ponyvákban, bő vízben a Duna-ághoz szállítottuk és vízbe helyeztük. Ez azért is volt fontos, mert a lehalászást meleg időben kezdtük.

A lehalászás simán, zökkenőmentesen, az esős idő kezdetének első napjaiban fejeződött be. Sajnos, a már több, mint egy hónapja tartó esős idő a tóbővítési munkák megkezdését hátráltatja.

KÉRDÉSEKRE VÁLASZOLUNK

Lehet-e valaki több egyesületnek tagja, s ha igen, mi ennek az előnye?

Annak ellenére, hogy a Duna-ági egyesületeknél zárt létszám van, több egyesületnek is tagja lehet valaki. Előnye, hogy egész éven át több helyen horgászhat, több egyesületnél veheti igénybe a cserejegyet és gyakrabban horgászhat a Kvassay- vagy tassi zsilipeknél is.

Az állami horgászjegy és horgász-igazolvány bármelyik egyesületnél kiváltható, csak a horgászigazolvány megfelelő rovatába be kell jegyeztetni a más egyesületnél fennálló tagságot.

Kell-e „figyelő” léket vágni az egyesületi tanyák előtt?

Egyesületi tanyagazda tette fel a kérdést és egyúttal arra is választ kér, mi a figyelő lékek célja.

A cél, hogy a befagyott víz ellenére is ellenőrizni tudjuk a víz minőségét, a halak mozgását, esetleges pipálását vagy pusztulását.

Minden tanya előtt legalább két léket kell vágni. Az egyiket valamelyik

közeli stégről, a másikat — ha már elég vastag a jég — bent a meder felett. A nyílást ággal vagy náddal feltűnően meg kell jelölni, a bal eset elkerülése végett, ugyancsak emiatt nem lehet a lék akkora, hogy azon át valaki a vízbe csúszhasson.

A telepkezelők és főfoglalkozású halőrök kötelesek naponta ellenőrizni a vizet, a halak mozgását és ha valami rendkívülit észlelnek, azt azonnal jelenteni. A naponkénti lékellenőrzésnek szerepelnie kell az ellenőrző naplóban, az esetleg telefonon tett jelentéssel együtt.

Nem dőlt el még a harcra vita.

A legutóbbi számunkban közölt levél óta vitára alkalmas hozzászólás nem érkezett. Ismételtén kérjük az alapvető kérdésekhez adatszolgáltató irások beküldését.

Természetesen még nem ismerjük az évi fogási végeredményeket. A tapasztaltabb harcsászók szerint fele annyi harcsát sem fogtak, mint 1973-ban, amit a szokatlan időjárásnak tulajdonítanak.

A MAKÁDI TÓGAZ

A MOHOSZ Soroksári Duna-ági Területi Bizottsága kezelésében levő 57 kh-as makádi tógazdaság már 20 éve üzemel és évről évre teljesíti az egyre feszítettebb tervét. Az évente elért 500—600 q közötti termés alapján kiszámíthatjuk, hogy a tógazdaság fajlagos hozama magasban az országos átlag felett van. Ez igen szép eredmény, hiszen a tógazdaság jelenlegi műszaki állapota igen rossz. A halágyak feliszapolódtak, a töltések megsüllyedtek, a tavakban nem lehet tartani az eredeti üzemi vízszintet, jelentős területeket benőtt a vízi növényzet és **ezáltal a tógazdaság üzemi területe 15—20%-kal csökkent.**

A nehézségek ellenére elért eredmények bizonyítják, hogy a tógazdaság vezetése jó kezekben van.

A makádi tógazdaságnak nagy jelentősége van a Soroksári Duna-ág és vízrendszerének a telepítésénél, mert

— a TB kezelésében levő vízterületek központjában található,

— a TB kezelésében levő ráckevei halkeltető állomás és a szigetbecsei ivadék előnevelő telep szomszédságában fekszik,

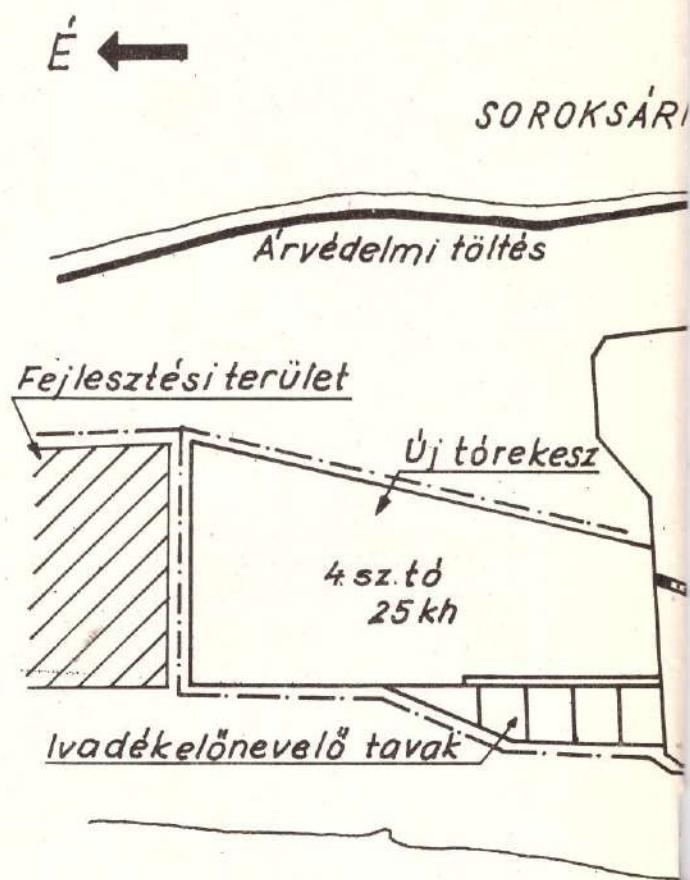
— és e három létesítményt a Soroksári Duna-ágból látják el vízzel, így végig ugyanabban a vízben fejlődnek a halak. Ez mind halélettani, mind halegészségügyi szempontból igen nagy előny.

A MOHOSZ és a TB vezetősége jól látja, hogy a tógazdaság jelenlegi állapotában nem tudja el látni a feladatát. Ezért a tógazdaságot korszerűsíteni és bővíteni kívánják, hogy a jövőben várható nagyobb kihelyezési igényeket saját tógazdaságból tudják biztosítani. A tógazdaság korszerűsítési és bővítési tervdokumentációit a TB már elkészítette. **A tervek szerint a következő munkákat kell elvégezni:**

- a meglévő tavak felújítása;
- külső halágy építése;
- tőbővítés.

A meglévő tavak töltéseit, partvédelmét, a tógazdaság tápláló csatornáját és a műtárgyakat fel kell újítani, illetve ki kell javítani. A töltések megerősítéséhez szükséges földet a tavakban található magaslatokról nyesik le és ezáltal is növekedni fog a hasznos üzemi terület.

A külső halágy megépítésével a három már meglévő és a 25 kh-as új tőrekeszt egy helyen, a tógazdaság központjában halászhatják le.

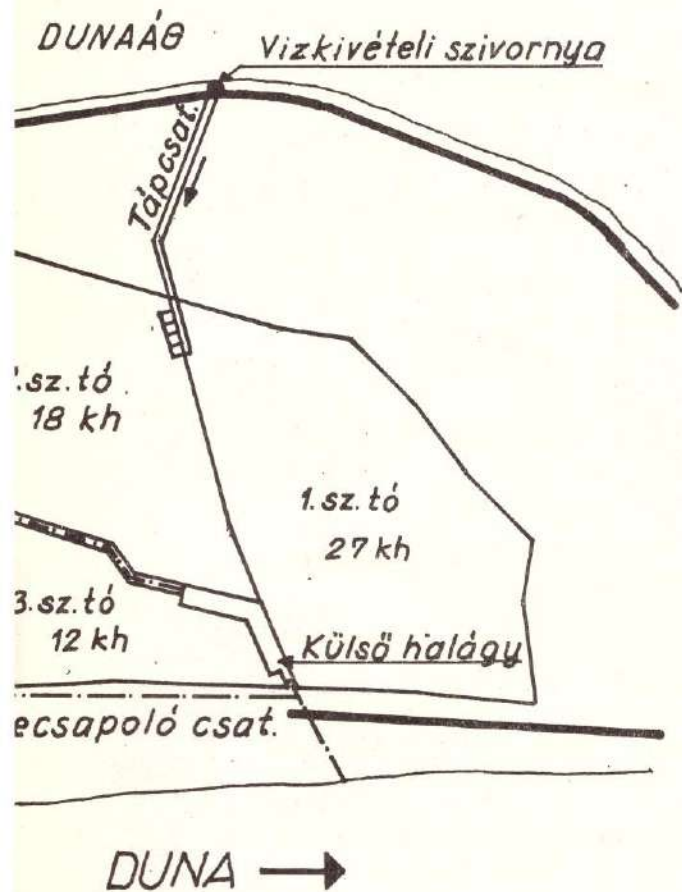

Az új tőrekeszt egy, a 3. sz. tóban megépítésre kerülő csatorna köti össze a külső halágygal. Ennek a csatornának kettős rendeltetése van. Egyrészt, mint tápláló csatorna részben gravitációsan feltölti az új tőrekeszt, másrészt annak lecsapolását, illetve lehalászását biztosítja. A csatornában 2 db 1,50 m széles nyitott zsilip kerül megépítésre, amelyeken a halak törődésmentesen úszhatnak ki a külső halágyba. Mivel a külső halágyban négy tőrekeszt halásznak le, a lehalászáshoz szükséges csalogató víz minden egyes tőrekesz lehalászásánál biztosított. Ez lehetővé teszi, hogy a tavakat rövidebb idő alatt, a halak törődése nélkül lehessen lehalászni. **A külső halágy hálókíhúzó helye ki lesz betonozva, mely lehetővé teszi a gépi lehalászást is.**

A tógazdaságot közvetlenül a 3. sz. tó melletti, a TB kezelésében levő területen bővítik. A munkálatok során egy 25 kh-as nyújtó- és öt ivadéknevelő tavat építenek. Ezeket a tavakat a terep-

DASÁG BŐVÍTÉSE

adottságok miatt csak részlegesen lehet gravitációs úton feltölteni, egyes tavak megfelelő vízmélységét szivattyúzással kell biztosítani. Az új

tavak feletti területen még további kb. 70 kh halastó létesítése lehetséges. A terület árterület, teljesen be van növe náddal, egyéb mezőgazdasági hasznosításra halastó létesítésén kívül, nem gazdaságos. Ez a terület a ráckevei Aranykalász MGTSZ-szel egyesült makádi MGTSZ tulajdona. A TB 1973. évben tárgyalásokat folytatott a makádi MGTSZ-szel a 70 kh-as halastó megépítésére, azonban az MGTSZ anyagi nehézségei miatt nem került sor a megegyezésre. Mivel a 70 kh-as tőfejlesztést az Aranykalász MGTSZ távlatilag meg kívánja valósítani, az új 25 kh-as tőrekesz kiviteli tervei úgy készültek el, hogy a további fejlesztést nem akadályozza. A 70 kh-as halastó megépítése esetén a makádi tógazdaság takarmányellátását a jelenlegi vízi úton történő szállítása helyett közúton lehetne megoldani, ezáltal az előállított hal önköltsége jelentősen csökkenne.

A tervezett munkálatokat már 1974-ben meg kellett volna kezdeni, azonban a Középdunavölgyi VIZIG felgyülemlett saját munkái miatt a kivitelezést lemondta. A TB hosszas tárgyalások után végre talált egy megfelelő kivitelezőt, a Dunántúli Talajjavító és Talajvédelmi Vállalatot. Reméljük a munkálatok most már hamarosan megkezdődnek és 1975. év végére befejeződnek. Az előrelátható költség — 1974. évi árakon számítva — 4,5 millió Ft.

A korszerűsített és bővített tógazdaság 1976. évtől kezdve 700—800 q halat biztosít horgászvízeinkbe.

Kövári József
az OHF főmérnöke

Tizennégy éven aluliak figyelem!

Nem kell egyesületi tagnak lennie 1975. január 1-től annak a gyermeknek, aki horgászni szeretne, de a 14. életévét még nem töltötte be. Ettől az időponttól gyermek horgászjegy igényelhető kedvezményes áron, amely magában foglalja az állami horgászjegyet és az ország valamennyi horgászható vízterületére érvényes területi engedélyt. Ilyen jegy birtokában csak egy úszós készséggel és olyan halakra szabad horgászni, amelyekre sem tilalmi idő, sem méretkorlátozás nincs előírva. A

fogható halakat — tekintettel az új természetvédelmi rendeletbeni változásokra — a jegyenév szerint feltüntetik.

A gyermek horgászjegyet csak az egyesületeknél lehet kiváltani, ahol nyilvántartásba veszik az engedély tulajdonosát és lehetőség szerint igyekeznek bevonni az ifjúsági horgászok foglalkozásaiba. Így tehát az egyesület figyelemmel kíséri a gyermek horgászát és előkészíti arra az időre, amikor már mint ifi horgász ismerni tartozik az összes halakat, mert azokat a

méret és tilalmi korlátozások betartásával, egy készséggel meg is foghatja.

Természetesen az ifikre vonatkozóan most is érvényben levő külön rendelkezéseket a 14 éven aluli horgászoknak is be kell tartaniuk. A „gyermek” csónakból csak érvényes horgászengedéllyel rendelkező felnőtt horgász felügyelete mellett horgászhatnak, figyelemmel kell lenni ezen kívül az egyesületek által táblával megjelölt tilalmi helyekre, stb.

Az egyesületek fentiekre vonatkozóan rövidesen részletes tájékoztatót kapnak a Szövetségtől.

A Kiskunsági Öntöző Főcsatorna

Az 1966. év óta üzemelő Főcsatorna a Soroksári-Duna-ágból biztosítja az Alsódunavölgyi Vízügyi Igazgatóság területén több mint 20 000 kat. hold öntözővíz-ellátását.

Tehát a főcsatorna elsőrendű célja öntözővízszállítás, továbbá a Főcsatorna belvízi célokat is szolgál.

A Soroksári-Duna-ágból a tassi hajózási lip fellett kiágazó Főcsatorna, Tass—Kunszentmiklós—Szalkszentmárton—Szabadszállás—Fülöpszállás községek közigazgatási területén végighaladva Akasztó község belterületén a Duna-völgyi-főcsatornába torkollik.

A főcsatorna régi Duna-medrek, Bakér—Kigyóser nyomvonalának felhasználásával készült, teljes hossza 60 km. A kis esésű és lassú folyású főcsatorna átlagos szélessége mintegy 50 m. A lapos részsüvel épített csatorna tengelyében a vízmélység öntözési üzemvízszintnél 120—150 cm, a vízszinttartó műtárgyaknál 200—220 cm. Az öntözési idény alatt a vízszint az öntözővíz-igényektől függően változhat. Az öntözési idényen kívül a csatorna vízszintjét minimálisra csökkentjük annak érdekében, hogy a szükséges belvízi funkcióknak megfeleljen. Ezen időszakban mintegy 0,5—1,0 m³/sec vízmennyiséget bocsátunk le a főcsatornán annak érdekében, hogy a Vízügyi Igazgatóság és a Soroksári-Duna-ági Intézőbizottság közös költségén behelyezett növényevő halak, — melyek a meder növényirtását hivatottak biztosítani — és egyéb halak áttelelése biztosított legyen.

Sokéves tapasztalatunk az, hogy a meghatározott szabály szerinti üzemeléssel a halak áttelelése károsodás nélkül biztosított.

Mint ismeretes a főcsatornát a 0+564 szelvénytől (Tassi zsilip) a 44+700 szelvényig (Halastói zsilip) az Országos Halászati Felügyelőség a Soroksári-Duna-ági Intézőbizottságnak adta ki horgászvízkénti hasznosításra.

A főcsatorna további szakaszának halászati hasznosítója a Bajai Halászati Termelőszövetkezet.

A horgászvízként hasznosított terület lezárását a határoló zsilipeknél behelyezett halrácsokkal biztosítjuk.

A főcsatornába betorkolló, illetve kitorkolló csatornák műtárgyait szintén elláttuk halrácsokkal.

Mint az előzőekben kihangsúlyoztam, a főcsatorna öntözési és belvízi igények kielégítésére épült, de emellett lehetőség nyílt a halászati hasznosításra is.

A Soroksári-Duna-ági Területi Bizottság vezetőségével való eddigi jó együttműködést az érdekelt horgászoknak is támogatni kell. Ennek érdekében tudomásul kell venni, hogy a főcsatornán történő vízszintváltozásokat és zsilipek kezeléseket az öntözővíz biztosítása és a belvizek zavartalan levezetése érdekében kell végrehajtani.

Igazgatóságunk a csatorna menti depóniák, és a csatornán való ladikhasználatot általában nem tiltja, de a depónia és a csatornarézsű rongálása társadalmi tulajdonban történő károkozásnak minősül.

Bencze Kázmér
Mg. vízhaszn. oszt. vez.

A szerkesztő előszava a cikkhez

Mivel a Duna-ági horgászaink közül sokan egyáltalán nem ismerik egyik legjobb „mellékvizünket”, annak ismertetésére felkértük az arra legilletékesebb személyt.

A Területi Bizottság nevében is köszönetet mondunk Bencze Kázmérnak és az Alsódunavölgyi Vízügyi Igazgatóság mindazon munkatársainak, akik az elmúlt évek alatt mindig készséggel segítettek a horgászproblémák megoldásánál.

TÉLI SZAKELŐADÁSOK ÉS KLUBNAPOK

A Soroksári Duna-ági Területi Bizottság vezetősége értesíti a Duna-ági horgászokat és családtagjaikat, valamint a horgászokat iránt érdeklődőket, hogy **novembertől februárig bezárólag**, havonta egy alkalommal, az alább feltüntetett időben, első sorban a Duna-ági horgászattal összefüggő tárgykörből **szakelőadás-sorozatot rendez.**

Az előadáson minden esetben részt vesz a TB vezetőségének legalább egy tagja, aki bármilyen horgásztémájú kérdésre — a tárgykörön kívül is — választ tud adni.

Az előadások után tehát bárki tehet fel kérdést, amit, akár vita formájában is, megtárgyalnak.

A válaszadás vagy vita lezárása után horgászvonatkozású szakfilmeket vetítenek.

Az előadásokon bárki díjtalanul részt vehet.

Az előadások ideje és helye:

FŐVÁROSI MŰVELŐDÉSI

HÁZ különterme

Budapest

XI., Fehérvári út 47.

Az előadást mindig pénteken tartjuk 17,30 órai kezdettel. Idő-

pontok: november 15., december 13., január 17., február 21.

Klubnapok. A Duna-ági egyesületi vezetők és területi bizottsági tagok részére a Postás Horgászegyesülettel közös rendezésben, a

POSTÁS MŰVELŐDÉSI HÁZ

I. emeleti helyiségében

Budapest

VI., Benczúr utca 27.

novembertől februárig bezárólag **minden hónap harmadik keddjén, 17,30 órai kezdettel klubnapot tartunk.** A belépés díjtalan. Kérjük az érdekeltek szíves megjelenését.

**A Területi Bizottság
Vezetősége**

EGYMILLIÁRD FORINT

Szeptember 26-án került sor a Középdunavölgyi Vízügyi Igazgatóság kultúrtermében a Soroksári-Duna-ág part- és mederrendezési munkáinak tervbírálata. Közel húsz szerv képviselője vett részt a tárgyaláson. A MOHOSZ-t Keszei Károly főtitkár, a Soroksári-Duna-ági Területi Bizottságot Berényi János titkár képviselte.

A többórás tárgyaláson elsősorban a kivitelezési munkák műszaki megoldásairól esett szó. Híradónkban beszámolunk a horgászokat érdeklő kérdésekről.

A tervismertetés során kiemelték, hogy a munkálatokra főleg a hajózás és az üdülőkörzet fejlesztése kapcsán kerül sor. A Duna—Rajna—Majna-csatornán létrejövő nemzetközi hajóút érdekében a Duna—Tisza-csatornát — a Tisza vonaláig — teljes szélességében kiépítik, a Duna-ág medrét a legfelső szakaszon kiszélesítik és a Kvassay-zsilipről a taksonyi hídig terjedő részen 3,5 méter mélyre kikotorják. A kotrási anyagot a parti részeken rakják le.

A rendszeres fenntartási munkák hiányosságai miatt az alsóbb részeken is szükséges a szakadó partok megerősítése. A felső részen, a szélesítésre kerülő meder partján, sok helyen igen költséges partfalat kell építeni. Ahol lehet, a partbiztosítókat olcsóbb módszerekkel, elsősorban parti nádszegély létesítésével oldják meg.

A hajózás érdekében végig a Duna-ágon egy 150 méteres hajóút biztosítása is szükséges, de a kiszélesítésre kerülő felső szakaszon a hajóút csak 80 méter szélesre tervezik.

A Duna-ág parthossza a szigetekkel együtt közel 200 km, annyi, mint a Balatoné, s itt 150 000 ember üdülhetése lehetséges. Ezen a területen az állandó lakosok száma 400 000. Az egyik legfontosabb feladat az üdülők és az ott lakók zavartalan együttélésének megszervezése.

A mederszélesítés a Duna-ág vízellátási gondjait is megoldja. Jelenleg a felső szűk szakasz miatt a Kvassay-zsilipen keresztül másodpercenként 50 m³-nél több vizet nem lehet betáplálni. Ez a mennyiség a nyári időben már a jelenlegi öntözési igényeket sem elégíti ki. A Nagy-Duna budapesti 150 cm-es vízállása

alatt már szivattyúval kell beemelni a vizet, s erre jelenleg csak az egyik turbina alkalmas. Ilyenkor a tápláló vízellátás legfeljebb másodpercenként 15 m³-re csökken. Ez a szükségállapot általában a téli időszakban következik be. Ha a nagy hideg miatt a Duna-ágot hosszú ideig jég fedné, ez a vízutánpótlás a szükséges oxigénmennyiséget nem biztosítja egészen megnyugtató módon. Ilyenkor ui. a frissítő vizet szolgáltató Nagy-Duna szennyezettsége is nagyobb mérvű. (A Duna-ág folyási sebessége másodpercenként, a vízállástól függően 10—30 cm.)

A mederszélesítés és partrendezés miatt elsősorban a dunaharaszti vasúti híd környékén kisebb területet kisajátítanak.

Az alsóbb részen legfeljebb kisebb partszabályozás szükséges, de elsősorban egészségügyi és üdülési szempontból az összes hókonyok, mellékágak jelenleg pangó vizét kotrással és átereszek nyitásával állandóan frissíteni kell.

A tárgyalás során tisztázódott az is, hogy a Duna—Tisza-csatorna végleges kiépítése után kerül csak sor a 3,5 méteres vízmélység kialakítására, addig a kotrás csak 2,5 méteres medermélységet biztosít. Ez a kotrás a Kvassay-zsilip és a taksonyi híd között jelentős lesz és a híd alatt még 3—4 km hosszon folytatódik.

Az alsóbb szakaszon azonnali beavatkozás nem szükséges. A felsőbb szakaszon azonban a kotrást sürgősen meg kell kezdeni. A VIZITERV 1975-ben elkészíti a munkaprogramot és a felső szakasz munkáit 1980-ig végre kell hajtani. Ez 373 millió Ft-ba kerül. Az összeget állami, tanácsai és társadalmi hozzájárulásból biztosítják. Az alsóbb szakaszok munkáját 1980—85 között végzik el. A teljes költség mintegy 1 milliárd Ft.

A vita során dr. Dobray Lajos, az OHF igazgatóhelyettese többek között a minket is közelebről érintő nádvédelem ügyében szólalt fel, míg Szászhegyi Pál hozzászólásában szóvá tette a kotrások hatását a haldöglésre. **Keszei Károly** hiányolta a feltétlenül szükséges hidrobiológiai és egyéb vizsgálatokat. Azzal is foglalkozott, hogy a terv állandóan hajóútára hivatkozik. Köztudott — mondta, hogy a hajóút nem látható, azt csak a vízügyi és hajózási szakemberek tudják, hogy hol van. Már idáig is sok kellemetlenség volt a láthatatlan, ki nem jelölt hajóút miatt. Kérte, hogy a még a nagyobb veszély, baleset bekövetkezése előtt lehető legelőbb a Duna-ágon végig jelöljék ki bólyákkal a hajóút utat.

Végül bejelentette: a MOHOSZ elnöksége a halállomány érdekében is feltétlenül szükséges vizsgálatokhoz való hozzájárulásként 1975-ben és 1976-ban 100 000—100 000 Ft-ot bocsát a VIZIG rendelkezésére.

Major József osztályvezető főmérnök **válaszában elmondotta:** az alsóbb szakaszokon menet közben is elvégzik a legelőbb partvédelmi munkákat. Vigyáznak, hogy a kotrással ne veszélyeztessék a halállományt. A Keszei elvtárs által hiányolt vizsgálatokat a KÖVIZIG fogja össze, s azt 1975-ben megrendelik. Megköszönte a MOHOSZ felajánlását. Közölte, hogy a kotrás a szűk kapacitás miatt 10 évig is eltarthat, és a Duna—Tisza-csatorna megépítésére pedig csak 1985 után kerülhet sor. Elmondotta, hogy a hajóút korszerű kijelölését a terven belül megvalósítják. Végül bejelentette, hogy a szükséges közel 1 milliárd forintot állami és érdekeltségi hozzájárulásból fedezik.

A tárgyalás **Polgár István** vízügyi igazgató **zárszavával fejeződött be.**

A horgász-igazolványok kiadásának egyszerűsítése

A MOHOSZ 1973. és 1974. évi közgyűlésén jogosan kifogásolták a küldötték a horgász-igazolványok kiadásának bürokratikus módszerét. Véleményük szerint sokkal fontosabb hatósági igazolásokat rövidebb idő alatt, kevesebb utánjárással meg lehet szerezni.

A Szövetség vezetősége egyetértett a felszólalókkal és közgyűlési határozat alapján javaslatot tett az illetékes szervek felé a horgász-igazolványok kiadásának egyszerűsítése tárgyában. Ennek eredményeképpen annak a horgásznak, aki már 1974-ben is tag volt és egyesületi tagságán nem kíván változtatni, 1975. évre nem kell kiállítani a szokásos Nyilatkozatot, hanem az ún. betétlap kicserélésével egyidejűleg azonnal kézhez kaphatja igazolványát.

Az 1975. évi betétlapok már úgy készülnek, hogy további három évre, bélyeg beragasztásával, évenként meghosszabbíthatók lesznek.

Fentiek természetesen az új tagokra nem vonatkoznak. Belepésnél mindenkinek ki kell tölteni a Nyilatkozatot, ami az egyesületi tagság megszűnéséig érvényben marad. A Duna-ági horgászok és egyesületek nevében ezúton is köszönetet mondunk a MOHOSZ vezetőségnek az eredményes közbenjárásért.

ÚJ LAKÓK A DUNA-ÁGBAN

Nemcsak a szaksajtó, de a folyóiratok és napilapok is sokat foglalkoztak a közel másfél évtizeddel ezelőtt megkezdett „növényevő” halprogrammal. Horgászaink, akik a Kunsági-főcsatornára járnak, talán az országban legjobban ismerik az amurokat, mint sporthalakat, de láthatják azt is, hogy már tíz éve miként tartják rendben a csatorna növényállományát. Észrevehették, hogy két év óta a víz színe is állandó jelleggel megjavult. Azelőtt sokszor — főleg a nagy nyári melegekben — átláthatatlanul bezöldült a víz. Többször a döglött algák szőnyegszerűen takarták be a vizet. Ilyenkor a kora hajnali órákban gyakran lehetett halpipálást is észlelni. Néha a kifogott halak is kissé „iszapízűek” lettek. Az ízváltozást is a sok plankton és alga okozta.

Még nagyobb a változás az ún. szigetbecsei holtágban. Ez a víz gátakkal három részre van osztva. Közöttük átereszek vannak.

A Ráckeve felé eső hátsó részt változatlanul hagytuk. Ez növényvel annyira benőtt, hogy a falu kacsái száraz lábbal közlekednek a víz tetején. A felszíne még október végén is tele volt békalecsével. A víz színe állandóan zöld és ott is ugyanolyan vízvirágzások, halpipálások, sőt kisebb döglések voltak, mint a csatornában.

A másik két lezárt részben megszűnt a növény túlburjánzása, sőt 1974-ben már egész éven át tiszta, átlátszó volt a víz.

Mindez annak az eredménye, hogy két éve az amurokkal együtt ezekbe a vizekbe busákat is telepítettünk.

Azért írjuk, hogy „busákat” is, mert a fehér és pettyes busának különböző az ízlése. Az egyik az összes planktonokat, állatit és növényit egyaránt eszik, a másik csak növényi planktonnal, algával táplálkozik. Táplálékukat a szájnnyíláson keresztül bejutó vízből, a kopolyún keresztül szűri ki.

Ez az ismertetés természetesen laikus, de nem törekedünk másra, mint horgásztársaink tá-

jékoztatására. (Híradónkban egyébként is jelent már meg erről szakcikk, szakértő tollából.)

Önként vetődik fel a kérdés, ha így rendbetették a csatorna és a szigetbecsei holtág vizét, akkor miért ne használjuk fel a busákat a Duna-ág, sokszor tömény zöld vízének átszűrésére, tisztítására is.

A busákkal kapcsolatos tapasztalatainkat nagyon jól ismeri Ribisiánszky elvtárs, az OHF igazgatója, területi bizottságunk halgazdasági szakmai tanácsadója is. Vele megtárgyalva kaptunk engedélyt arra, hogy — kísérleti jelleggel — a makádi tógazdaságban termelt átlag 70 dekás, két és kisebb részben harmadnyaras fehér és pettyes busákat a Duna-ágba telepítsünk. Ennek nyomán a lehalászások összesen 3997 kg busát telepítettünk a Duna-ág vizébe.

A tógazdaságunkban tapasztaltuk, hogy a busák igenis hozzányúlnak a növényekhez, de a pontyáplálékhoz is.

Ezzel nem akarunk okosabbak lenni a pápánál, de annak idején Szarvason, pont a kutatóintézet elzárt körösi ágában, mintegy 80 darab busát fogtak horoggal és pontycsalival. A közelmúltban a tassi alsó vizen láttuk: kukoricával csalizott fenekező pontyozás közben — szabályszerű kapás után — 9 kiló 80 dekás busát fogott és szakolt ki Csikós Gyula horgásztársunk. Lehet, hogy a busával is úgy járunk, mint az amurral annak idején. Azt mondták, csakis zölddel, levéllel, friss zöldborsóval lehet majd fogni ezeket az új halakat. Mi a helyzet ma? Az amur étkezési skálája sokkal szélesebb, mint a pontyé. Az ismert összes békéshalcsalival, azonkívül élőhallal, halszelettel, de még villantóval is fogható.

Figyelni fogjuk, hogy vajon a busák megszűntetik-e a víz elzöldülését, tisztább lesz-e a Duna-ág vize. Kérjük horgásztársainkat, ha maguk fognak busát vagy hallottak ilyenről, a hely, a csali és a fogás körülményeinek leírásával értesítsék a Területi Bizottságot.

MOHOSZ SOROKSÁRI DUNA-ÁGI
TERÜLETI BIZOTTSÁGA
1364 Budapest 4. Pf. 85.
Telefon: 180-224, 180-486

Tudnivalók

a TASSI HORGÁSZATHOZ

Több horgásztársunk kérte, hogy a tassi területi beosztást már az év elején egész évre vonatkozóan tegyük közzé. A szabadságokat sok helyen már a tavaszi hónapokban egyeztetni kell. Jó előre kell az egyesületnél is biztosítani a beutalást. Miután következő számunk csak júniusban jelenik meg, indokolt az egész évi „tassi menetrend” időben való közzététele.

A MOHOSZ-szal és a Vizügyi Igazgatósággal egyetértőleg május óta a tassi alsó (V-ös és VI-os víz) vizen horgászóknak a horgászat megkezdése előtt a bejárati kapunál levő portán jelentkezni kell. Az adatok feljegyzése után egy kis cédulát kapnak a horgászok az előzetes jelentkezés igazolására.

A horgászat befejezése után a területéről való távozás előtt ugyancsak a portán, a távozást is be kell jelenteni. A zsákmányt is be kell mondani. Ugyanitt lehet a területre napijegyet is kapni. A napijegy ára 50,— forint. A portán éjjelnappali szolgálat van.

Sokan nem tartották be a távozáskor való jelentkezést. Ezek ellen az egyesületünkönél fegyelmi eljárás megindítását javasoljuk.

A jelentkezési kötelezettség mindenkire vonatkozik, bármilyen engedély alapján horgászik Tasson.

A tassi felső, ún. IV-es területen horgászóknak nem kell jelentkezniük a portán.

Végül kérjük horgásztársainkat, hogy a tassi menetrendet őrizték meg, mert nem áll módunkban év közben újat adni. Irodánkban szükség esetén megtekinthetik az ott kifüggesztett beosztást.

A TB Vezetősége

A tassi alsó (V. és VI. sz.) vízterületek horgászási beosztása 1975. évre

Hó	Nap	V. terület	VI. terület	Hó	Nap	V. terület	VI. terület
Január	1—5	Kinizsi Vörös Csillag BM	BKV, Föv. Csát. Műv. Csepel Gázművek	Július	30—6	Neptun BSE	Ganz Vegyesüzemi Neptun
	6—12	Csepel Gázművek	Postás Petőfi Kinizsi		7—13	MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.	BSE Vörös Csillag, BM MÁVAG
	13—19	Postás Petőfi	Szigetszentmiklós Ráckeve Ganz		14—20	Kinizsi Vörös Csillag, BM	BKV, Föv. Csát. Műv. Csepel Gázművek
	20—26	Szigetszentmiklós Ráckeve	Vegyesüzemi Neptun BSE		21—27	Csepel Gázművek	Postás Petőfi Kinizsi
Február	27—2	Ganz Vegyesüzemi	Vörös Csillag BM MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.	Augusztus	28—3	Postás Petőfi	Szigetszentmiklós Ráckeve Ganz
	3—9	Neptun BSE	Csepel Gázművek Postás		4—10	Szigetszentmiklós Ráckeve	Vegyesüzemi Neptun BSE
	10—16	MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.	Petőfi Kinizsi Szigetszentmiklós		11—17	Ganz Vegyesüzemi	Vörös Csillag, BM MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.
	17—23	Kinizsi Vörös Csillag BM	Ráckeve Ganz Vegyesüzemi		18—24	Neptun BSE	Csepel Gázművek Postás
Március	24—2	Csepel Gázművek	Neptun BSE Vörös Csillag BM	Szeptember	25—31	MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.	Petőfi Kinizsi Szigetszentmiklós
	3—9	Postás Petőfi	MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv. Csepel		1—7	Kinizsi Vörös Csillag, BM	Ráckeve Ganz Vegyesüzemi
	10—16	Szigetszentmiklós Ráckeve	Gázművek Postás Petőfi		8—14	Csepel Gázművek	Neptun BSE Vörös Csillag, BM
	17—23	Ganz Vegyesüzemi	Kinizsi Szigetszentmiklós Ráckeve		15—21	Postás Petőfi	MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv. Csepel
	24—30	Neptun BSE	Ganz Vegyesüzemi Neptun		22—28	Szigetszentmiklós Ráckeve	Gázművek Postás Petőfi
Április	31—6	MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.	BSE Vörös Csillag BM MÁVAG	Október	29—5	Ganz Vegyesüzemi	Kinizsi Szigetszentmiklós Ráckeve
	7—13	Kinizsi Vörös Csillag BM	BKV, Föv. Csát. Műv. Csepel Gázművek		6—12	Neptun BSE	Ganz Vegyesüzemi Neptun
	14—20	Csepel Gázművek	Postás Petőfi Kinizsi		13—19	MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.	BSE Vörös Csillag, BM MÁVAG
	21—27	Postás Petőfi	Szigetszentmiklós Ráckeve Ganz		20—26	Kinizsi Vörös Csillag, BM	BKV, Föv. Csát. Műv. Csepel Gázművek
Május	28—4	Szigetszentmiklós Ráckeve	Vegyesüzemi Neptun BSE	November	27—2	Csepel Gázművek	Postás Petőfi Kinizsi
	5—11	Ganz Vegyesüzemi	Vörös Csillag BM MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.		3—9	Postás Petőfi	Szigetszentmiklós Ráckeve Ganz
	12—18	Neptun BSE	Csepel Gázművek Postás		10—16	Szigetszentmiklós Ráckeve	Vegyesüzemi Neptun BSE
	19—25	MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.	Petőfi Kinizsi Szigetszentmiklós		17—23	Ganz Vegyesüzemi	Vörös Csillag, BM MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.
Június	26—1	Kinizsi Vörös Csillag BM	Ráckeve Ganz Vegyesüzemi	December	24—30	Neptun BSE	Csepel Gázművek Postás
	2—8	Csepel Gázművek	Neptun BSE Vörös Csillag BM		1—7	MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv.	Petőfi Kinizsi Szigetszentmiklós
	9—15	Postás Petőfi	MÁVAG BKV, Föv. Csát. Műv. Csepel		8—14	Kinizsi Vörös Csillag, BM	Ráckeve Ganz Vegyesüzemi
	16—22	Szigetszentmiklós Ráckeve	Gázművek Postás Petőfi		15—21	Csepel Gázművek	Neptun BSE Vörös Csillag, BM
	23—29	Ganz Vegyesüzemi	Kinizsi Szigetszentmiklós Ráckeve		22—31	Postás Petőfi	MÁVAG Föv. Csát. Műv. Csepel

Hogyan haladnak a Duna-ági halgazdálkodási vizsgálatok

A téli szakelőadások és az egyesületi közgyűlések alkalmával is sokat foglalkoztunk azzal, hogy a MOHOSZ által létrehozott Duna-ági halgazdálkodási bizottság milyen vizsgálatok bevezetését tartja fontosnak az eredményesebb halgazdálkodás érdekében.

A Duna-ági Híradó eddigi számaiban is jelentek meg ezzel kapcsolatos cikkek.

A vízügyi szervektől még 1973. év folyamán ígéretet kaptunk, hogy a nagy „Duna-ági rendezési terv” keretében a különböző hidrobiológiai, hidromechanikai és egyéb összefüggő vizsgálatokat kiegészítik a halállomány védelme, életterének biztosítása és a jobb, eredményesebb halgazdálkodás érdekében szükséges halélettani vizsgálatokkal.

Amint az a tervbírálati tárgyalásról szóló leszűkített tudósításunkból kitűnik, **sajnos a vizsgálatok még be sem indultak.**

Itt közöltük már azt is, hogy a MOHOSZ elnöksége 200 000 Ft-ot szavazott meg az említett halélettani vizsgálatok támogatására. Ezt a pénzt a KÖVIZIG részére átutalják, mert a vizsgálatok irányítása és összefogása ott történik.

A fentiekből úgy tűnik, mintha egy lépést sem haladtunk volna kitűzött céljaink felé.

Ez közel sincs így, mert amit mi horgászok megtehettünk, ami segítséget tőlünk kértek, azt teljesítettük.

1972-ben a Nagy-Dunán és a Duna-ágban dévéreket fogtunk ki. Méreteiket feljegyeztük és jellel ellátva visszaerestettük őket abba a vízbe, ahonnan azokat kifogtuk.

A többszáz dévér súly- és méretadatait a kijelölt szakértő rendelkezésére bocsátottuk. A mérések adatait és az azokból leszűrt eredményt, miszerint a Duna-ágban többszörös sűrűségben élő dévérek jobban fejlődnek, mint a nagy-dunaiak.

1973-ban az önkéntes „normaellenőrök” több száz kifogott ponty pikkelyét és mérési adatait

szolgáltatták be, és azokat összegyűjtve átadtuk a Szarvasi Halkísérleti Intézet kijelölt munkatársának. Kiértékelésük folyamatban van.

Ez a vizsgálat pontos választ ad majd arra a kérdésre, hogy a betelepített pontyaink évről évre miként fejlődnek.

Az ugyancsak 1973. évről begyűjtött süllőgyomrok vizsgálata a kevés anyagból is értékes adatokkal szolgált a süllő táplálkozásáról.

1974. évben ugyanez a munka folyt. A „normaellenőrök” által összegyűjtött adatokat még nem kaptuk meg. A TB azokat beérkezés és összegyűjtés után átadja vizsgálatra.

Ha pontosan vezettük idei fogási naplónkat, úgy a csak horoggal kifogott halmennyiségből hozzávetőleg kiszámítható, hogy mennyi hal él a Duna-ágban és azoknak milyen a fajonkénti összetétele.

Ha ez az adatszolgáltatás pontos és évről évre megismétlődik, pár éven belül látható lesz, mennyire pontosak a levont számszerű és egyéb következtetések.

A MOHOSZ elnöksége lapzártánk utáni ülésén foglalkozik majd ezzel a kérdéssel. Intézkedni fognak, hogy a kijelölt halgazdálkodási bizottság, szakértők bevonásával, állítsa össze azoknak a vizsgálatoknak sorozatát, amelyek a KÖVIZIG által — **reméljük minél előbb — elrendelt egyéb vizsgálatok közé be kell iktatni.** Ezek a vizsgálatok legalább két évig tartanak, előfordulhat azonban, hogy már a közbeeső vizsgálatok is olyan adatokat tárnak fel, amelyek bizonyos intézkedést is szükségessé tesznek.

Úgy gondoljuk, horgászaink nevében is ígérhetjük, hogy a tőlünk kért és általunk elvégezhető munkának és adatgyűjtésnek mindenkor a legnagyobb készséggel eleget teszünk.

A MOHOSZ Soroksári Duna-ági Területi Bizottsága

REKORDEREDMÉNY

a Ráckevei Halkeltető Állomáson

Előző számunkban beszámoltunk a Halkeltető Állomás 1974. évi rablókeltetéséről, telepítéséről, de adócsok vagyunk a pontykeltetés, nevelés eredményeivel.

Az idén két turnusban nyertek pontyikrát, s így a szigetbecsei tavunk kétszeri kihasználásával 1 050 000 db 2–3 cm nagyságú, ún. tökmagpontyot neveltek.

A tökmagpontyok neveléséhez 2 180 000 zsenge pontyot használtunk fel, melyekből közel 50%-os igen jó megmaradási arány mellett 1 050 000

tökmagponty lett az eredmény, ami a ráckevei és szigetbecsei telepkezelőink igen jó munkáját dicséri.

Halkeltető Állomásunk, mint már jeleztük, ez évben kimagasló eredményt ért el. Előállítottak összesen:

1 130 000 db úszó zsenge csukát,
2 000 db előnevelt csukát,
390 db süllőfészket,
672 000 db úszó zsenge süllőt,
4 505 000 db zsenge pontyot,
1 050 000 db tökmagpontyot.

Kielégítettük a területi bizottságok, egyesületek, termelőszövetkezetek,

állami gazdaságok igényeit, melyeknek

380 000 db úszó zsenge csukát,
2 000 db előnevelt csukát,
63 db süllőfészket,
162 000 db úszó zsenge süllőt,
1 755 000 db zsenge pontyot,
870 000 db tökmagpontyot

adtunk el.

Saját célra — vizeinkbe való telepítésre —

750 000 db úszó zsenge csukát,
510 000 db úszó zsenge süllőt,
570 000 db úszó zsenge pontyot

használtunk fel. A Makádi Tógazdaságunk részére 180 000 tökmagpontyot adtunk át továbbnevelésre.

Az 1974. évi termés félmillió forintot meghaladó termelési értéket eredményezett. Eddig ez a rekord!

AZ ELLENŐRZÉS RŐL

A Duna-ág ellenőrzésében, a főfoglalkozású halóri rendszerre ez év tavaszán történt átállítás nagy zökkenőket okozott. Erről már előző számunkban is írtunk.

Az eredményesebb ellenőrzés érdekében a TB vezetősége szeptemberben két fővel növelte a halórök számát és a két kilépő halór helyébe is újakat vett fel. Hermann Lajos halászati ellenőrt halóri csoportvezetővé nevezte ki, a tassi felső és alsó vizet is beosztotta a Duna-ági alsó terület havonként váltó ellenőrzési rendszerébe.

A csoportvezetővel együtt magában a Duna-ágban jelenleg 11 főfoglalkozású halór működik. A halórök próbaideje lejárt. A Vezetőség megítélése szerint ez a brigád személyi összetételénél fogva alkalmas a feladat ellátására. Az erkölcsi bizonyítványok bemutatása után a halászati felügyelő előtt halóreink a hatósági halóri esküt letették.

A halóreinket elláttuk motorkecpárral és a rendeletekben előírt ruházattal. A kötelező fegyverviselés kérdésében még végső állásfoglalás nem történt.

Hogyan állunk a társadalmi ellenőrökkel? Elég hosszú huzavona végén az egyesületek részéről kijelölt 216 társadalmi ellenőr hatósági eskü után szeptember végére megkapta a hatósági ellenőri igazolványt. (A

216 fő között a csatornákon horgászó egyesületek ellenőrei is szerepelnek.)

Munkájukról ma még korai volna nyilatkozni, mindenesetre segítséget jelent, hogy ellenőrzésüket most már hatósági személynként végzik és ilyen jogi védeltséget is élveznek. Ellenőreink negyedévenként jelentést tartoznak működésükről készíteni.

Azoknál az egyesületeknél — ahol ez még nem történt volna meg — feltétlenül meg kell bízni egy horgásztársat, aki az ellenőri hálózatot „kézben” tartja, a negyedévi jelentéseket összegezi és beküldi a TB-hez.

Nem akarunk most azzal foglalkozni, hogy az egész ellenőrzési rendszer megváltoztatása mennyire lazította a fegyelmet. A rendes horgászok sokszor szomorúan látták, egyes személyek mint élnek vissza az adott kényserhelyezettel.

A makádi-tó korai lehalászáshoz be kellett vonni a halórök egy részét. Annak ellenére, hogy az egyesületek erre a másfél hónapra díjazott ellenőroket állítottak be, mégis igen sok volt a visszaélés az etetéshez szokott kispontyokkal.

Sok horgász látva, hogy még öreg horgászok is kifognak 10—15 méretnél aluli halat és mégsem hagyják abba a horgászatot,

azt javasolja: ha lehet, kezdjük valamivel később a lehalászást, de az első kitelepítési naptól az év végéig rendeljünk el teljes horgászati tilalmat. Szerintük keszegezés, de még a rablóhalra való horgászat címén is sok kis pontyot kifognának és a legnagyobb elővigyázat esetében is sok horogra akadt kis ponty elpusztulna. Ebben a kérdésben a TB ülés hivatott dönteni.

Megírtuk azt is, hogy minden horgásztanyán egy ellenőrző naplót fektettünk fel, hogy abba a halórök az otlettüket és a területen történt intézkedéseiket beírassák. A cél az, hogy az egyesület vezetői ezt a naplót gyakran nézzék át és a bejegyzésekkel kapcsolatos megjegyzéseket beírják.

Előírtuk, hogy a napló másolati lapjait hó végén fel kell küldeni a TB-hez. Sajnos, csak igen kevés egyesület gyakorolta bejegyzési jogát, s még a másolati lapokat is a halóri csoportvezetőnek kellett összegyűjteni, hogy azok a TB-hez eljussanak.

Mindenki láthatja, hogy az ellenőrzési munkáról, főleg az egyesületeket érintő feladatokról, egyáltalán nem mondható el: minden rendben van.

A TB Vezetősége

Csepeli horgászok figyelem!

A Csepel Vas- és Fémművek Gyári Horgászegyesület vezetősége felkéri az egyesület tagjait, a fogási naplókat úgy zárják le, hogy azok legkésőbb 1975. január 5-ig az egyesülethez beérkezzenek. A határidőt be nem tartók 100,— Ft pótdíjat tartoznak fizetni, és 1975-re horgászjegyet nem válthatnak. A pótdíj fizetésére és a horgászjegy váltási tilalomra közgyűlési határozat van.

Ugyancsak közgyűlési határozat intézkedik úgy, hogy az egyesület tagjai legkésőbb 1975. március 1-ig kötelesek az egyesületnél szóban, vagy írásban bejelenteni: tagságukat 1975. évre fenntartják-e? Be kell tartani továbbá a fizetési kötelezettségekre előírt határidőt is.

Aki a fenti kötelezettségnek nem tesz eleget, tagsága törléssel megszűnik. A vezetőség az így megürült helyeket március 1. után betölti.

Szerkesztői megjegyzés. A Duna-ági egyesületeknél általában ugyanezek a rendelkezések van-

nak érvényben. A fogási napló leadási határideje is ugyanaz. Az egyesületeknek az összesítőket tovább kell küldeni a MOHOSZ, és a Területi Bizottság felé. A január 5-i leadási határidő országos érvényű. Erre az időpontra a fogási naplónak már ott kell lenni az egyesületnél. A folyó évi tagság ügyét is mindenütt március 1-ig rendezni kell.

Ugyancsak országos érvényű határozat az, hogy akik nem adják le erre az időre a fogási naplójukat 1975-re, horgászjegyet nem válthatnak. A késői leadás esetén fizetendő pótdíjat is minden egyesületünk 100,— Ft-ban állapította meg. Ez azokra vonatkozik, akik először követték el ezt a mulasztást. Ismétlődő késésnél magasabb összegű pótdíjat kell fizetni és fegyelmi eljárás is elrendelhető.

Országos érvényű határozatok megváltoztatására sem az egyesületeknek, sem a Területi Bizottságnak joga nincs.

KI HORGÁSZHAT A RÁCKEVEI HÍDNÁL?

Az egész Duna-ág legjobban felkapott és látogatott helye a ráckevei híd környéke.

A hidra vezető két töltésút több, mint felére szűkíti le a szabad vízfolyást, s itt felgyorsul a víz. A híd íve alatt még bent vannak a fenéken a régi cölöpök maradványai. A töltések, a hídlábak mindkét oldalon védetté, nyugodttá teszik a területet. Valamelyik oldalon mindenkor lehet úszóval is horgászni. A víz azonnal mély. Mindenféle hal fogható a hídlábaknál és a híd alatt is.

A szűk terület és a jó fogás már régen szükségessé tette bizonyos korlátozó rendelkezések bevezetését. (A Duna-ágban és mellékvízein az általános horgászrend érvényes. Az egyesületek, az együttes határozat értelmében azonban, indokolt esetben saját területükre vonatkozóan, az általánosnál szigorúbb intézkedéseket, korlátozásokat is alkalmazhatnak.)

A Ráckevei HE tagjaira és a

többiekre is kötelező, hogy ezen a területen csak egy bottal szabad horgászni. A híd 100 méteres körzetében nem szabad csónakból horgászni. Ez a villantózásra és a kuttyogásra is vonatkozik E területen csak felnőtt horgászok horgászhatnak.

A korlátozások ellenére is állandóan „telt ház” van. A közel ezer főnyi tagság érdekében a nem tagokra még az alábbi rendelkezések érvényesek.

Napijegyet erre a területre kiadni nem szabad, illetve a Ráckevei HE területére kiadott napijegyek ide nem érvényesek.

A Duna-ági egyesületek ide naponta csak négy darab cserejegyet adhatnak ki.

A fentieket a Ráckevei HE kérésére közöljük és kérjük mi is egyesületeinket, hogy a jegyek kiadásánál a korlátozásokról tájékozottság a ráckevei vízre igyekvő horgásztársakat.

DR. JANITSÁRY MIKLÓS

A Neptun Sporthorgász Egyesület alapító elnöke október 24-én, rövid szenvedés után elhunyt. A farkasréti temetőben helyezték örök nyugalomra november 5-én. Temetésén nagy számban vettek részt régi horgásztársai, köztük az egyesületének vezetői is.

Janitsáry Miklós személye az idősebb horgászok között az egész országban ismert volt. Horgásznavelláit, szávickeit már a harmincas évek elején olvashattuk az akkori

horgászújságokban. Jó szervező, kiváló horgász és mindig igaz barát volt.

A Neptun Sporthorgász Egyesület alapításán kívül az Ő nevéhez fűződik a Duna-ág egyik legszebb horgásztanyájának építése is.

A felszabadulás után tevékenyen részt vett a Horgász Szövetség szervezésében és megalakításában. Az országban megjelent első kollektív munkával írt horgászkönyvnek is termékeny munkatársa volt. Több cikk őrzi emlékét a Magyar Horgászban is.

Amíg egészsége megengedte, mint kedvelt előadó, sok egyesületi rendezvényen, előadássorozaton népszerűsítette sportunkat.

Az utóbbi években egészségi állapota miatt már nem horgászhatott, de horgászbarátai révén kapcsolatát a horgászattal soha nem veszítette el. A magyar horgászcikkyártás, elsősorban a horoggyártás terén elévülhetetlen érdemei vannak.

Azon kevés emberek egyike volt, akinek ellensége nem volt, de sok volt a barátja. Halála nagy vesztesége a horgászsportnak. Mindig őszinte szeretettel emlékezünk rá.

Berényi János

a Neptun Sporthorgász Egyesület alapító titkára

KÖZLEMÉNYEK

Területi Bizottságunk október 15-étől új irodájában: Budapest V., Galamb utca 3. szám alatt, a régi MOHOSZ helyiségében folytatja, most már rendszeres körülmények között, munkáját.

Mindennap — szombat kivételével — 10—17 óráig van nyitva az iroda, s ez idő alatt felvilágosítással és jegyárusítással foglalkozunk. A Duna-ágra és mellékvízeire, Tassra, a Balatonra, a Vefencei-tóra és a HTSZ-vizekre érvényes jegyeket árusítunk.

Az egyesületi vezetők, ügyintézők részére, valamint egyesületi tagok fontos — a TB hatáskörébe tartozó — ügyeinek intézése **minden hétfőn 10—12 és csütörtökön 15—17 óráig állnak rendelkezésre** a Területi Bizottság vezetői.

Segítségére lehet a TB azoknak az egyesületeknek, amelyeknél a cserejegyek, beutalók (Kvassay, Tass) kiadása nehézségbe ütközik. Vidéki egyesületeknek pedig olyan formában, hogy a pesti tagok kész állami jegyét a TB irodájában vehetik át. Az érdekeltek vegyék fel a TB vezetőivel a kapcsolatot.

Levelezési címünk: Magyar Országos Horgász Szövetség Soroksári Duna-ági Területi Bizottsága, 1364 Budapest, Pf. 85. Telefon: 180—224 és 180—486.

Csekk számla számunk: 250 958—V. OTP, melyet a Budapest V., ker. OTP 218—98 055 MNB számlájánál vezetnek.

Három egyesületünk a Budapest V., Vármegeye utca 7. szám alatti üzlet-helyiségében tartja fogadóóráit, és pedig

kedden	Neptun HE	17—19 óráig,
szerdán	BSE HE	17—19 óráig,
csütörtökön	Vörös Csillag HE	17—19 óráig,